

Torsdag, den 31. januar 2008

21. støtter alle demokratiske politiske kræfter og civilsamfundet, især sammenslutninger af kvinder og studerende, der fører en ikke-voldelig kampagne i Iran til fordel for demokrati og menneskerettigheder trods den voksende undertrykkelse;

22. forventer, at de iranske myndigheder udviser ansvarlighed i forbindelse med kontrollen med kandidaterne til de kommende landsdækkende valg, så det sikres, at bliver frie og retfærdige;

Forbindelserne mellem EU og Iran

23. understreger, at indgåelsen af en eventuel fremtidig samarbejds- og handelsaftale mellem Iran og EU forudsætter betragtelige forbedringer af menneskerettighedssituationen i Iran og uindskrænket samarbejde fra iransk side med IAEA samt objektive garantier for den fredelige karakter af Irans atomprogram;

24. tager den afgørelse til efterretning, som det britiske Proscribed Organisations Appeal Commission (klagenævn vedrørende forbudte organisationer) den 30. november 2007 traf om at opfordre den britiske indenrigsminister til omgående at fjerne PMOI fra listen over forbudte organisationer;

25. tager den afgørelse til efterretning, som De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans traf den 12. december 2006 ⁽¹⁾;

26. anmoder Kommissionen om at forelægge en meddelelse om forbindelserne mellem EU og Iran og perspektiverne herfor, og opfordrer indtrængende begge parter til at overveje mulighederne for at genoptage menneskerettighedsdialogen sideløbende med forhandlingerne om en samarbejds- og handelsaftale, som vil kunne indgås, hvis Iran gør afgørende fremskridt på menneskerettighedsområdet og i det nukleare spørgsmål;

27. opfordrer Kommissionen til at oprette en delegation i Iran for at fremme dialogen med myndighederne og med civilsamfundet og at intensivere kontakterne, især om bistand til flygtninge og bekæmpelse af narkotikasmugling;

*

* *

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, den højtstående FUSP-repræsentant, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, formændene for FN's Sikkerhedsråd, FN's Generalforsamling, FN's Menneskerettighedskommission, generaldirektøren for IAEA, lederen af Irans højesteret og Den Islamiske Republik Irans regering og parlament.

⁽¹⁾ Sag T-228/02, Sml. 2006, s. II-4665.

Resultaterne fra konferencen om klimaændringer (Bali)

P6_TA(2008)0032

Europa-Parlamentets beslutning af 31. januar 2008 om resultatet af Bali-konferencen om klimaændringer (COP 13 og COP/MOP 3)

(2009/C 68 E/03)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til den trettende partskonference (COP 13) under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og den tredje partskonference i dens egenskab af møde mellem parterne under Kyoto-protokollen (COP/MOP 3) på Bali, Indonesien, fra 3. til 15. december 2007,

— der henviser til konklusionerne i den fjerde evalueringsrapport (AR4) fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), der blev offentliggjort i Valencia, Spanien, den 17. november 2007,

Torsdag, den 31. januar 2008

- der henviser til sine tidligere beslutninger om klimaændringer, navnlig beslutningen af 15. november 2007 om begrænsning af den globale opvarmning til 2° C — Bali-konferencen om klimaændringer og fremtidsudsigterne (COP 13 — og COP/MOP 3) ⁽¹⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,
  - A. der henviser til, at den fjerde evalueringsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) bekræfter, at klimaændringernes stadig hurtigere rytme først og fremmest er menneskeskabt og allerede har alvorlige globale konsekvenser,
  - B. der henviser til, at Bali-handlingsplanen er en anerkendelse af resultaterne i IPCC's fjerde evalueringsrapport gående ud på, at den globale opvarmning er en kendsgerning, og at en udsættelse af begrænsningen af emissionerne vil indsnævre mulighederne betydeligt for at opnå et lavere stabiliseringsniveau og vil øge risikoen for mere alvorlige følger af klimaændringerne,
  - C. der henviser til, at mange områder i verden allerede er blevet ramt af virkningerne af stigningen i den globale gennemsnitstemperatur, og at de seneste videnskabelige resultater tyder på, at EU's målsætning om på længere sigt at begrænse den globale temperaturstigning til +2° C i forhold til det førindustrielle niveau måske ikke er tilstrækkelig til at forhindre betydelige negative følger af klimaændringerne,
  - D. der henviser til, at klimaændringerne udgør et langsigtet problem, og at kortfristede foranstaltninger alene ikke er tilstrækkelige til at opnå positive resultater for klimaet; der henviser til, at det er af afgørende betydning for klimasystemet at sikre, at de globale emissioner når deres maksimale niveau inden for de næste 10 til 15 år;
  - E. der henviser til, at industrilandene bærer en stor del af ansvaret for ophobningen af drivhusgasser i atmosfæren, og at det er de fattigste lande og befolkninger, der vil blive ramt hårdest af et mere ustabil klima,
  - F. der henviser til, at en bred international aftale om langsigtede mål for emissionsreduktioner er absolut nødvendig for at skabe investeringsikkerhed for teknologi, der begrænser drivhusgasemissionerne samt fremmer energieffektiviteten og et bæredygtigt skovbrug, samt for at undgå investeringer i en energiinfrastruktur, der ikke er forenelig med emissionsmålene,
1. glæder sig over den beslutning, der blev truffet af parterne på Bali-konferencen, om inden for rammerne af UNFCCC at iværksætte en formel forhandlingsproces om en international klimaaftale for perioden efter 2012 med henblik på at nå til enighed og vedtage en beslutning på den femtende partskonference, som afholdes i København i 2009;
  2. udtrykker tilfredshed med, at Bali-handlingsplanen indeholder en klar tidsplan, fastsætter 2009 som frist for indgåelse af aftalen og henviser til de vigtigste temaer, som vil blive drøftet under forhandlingerne, og er af den opfattelse, at den således udgør et godt grundlag for forhandlingsprocessen;
  3. gentager, at sådan en aftale bør bygge på UNFCCC's og Kyoto-protokollens grundlæggende principper og mekanismer under hensyntagen til et fælles, men alligevel differentieret ansvar, og at den bør udarbejdes på grundlag af de elementer, som er anført i punkt 2 i dets ovennævnte beslutning af 15. november 2007;
  4. anser afskaffelsen af den usmidige sondring mellem lande opført i bilag I og lande ikke opført i bilag I som et af de vigtigste resultater i Bali-handlingsplanen;
  5. understreger, at EU indtog en konstruktiv og førende rolle på Bali-konferencen, hvilket bidrog betydeligt til at bane vejen for et gennembrud i forhandlingerne; går ind for, at EU også indtager en sådan aktiv rolle i de kommende forhandlinger, og insisterer på, at Parlamentet skal involveres intensivt i disse forhandlinger;
  6. glæder sig over parternes anerkendelse af IPCC's fjerde evalueringsrapport som den hidtil mest omfattende og autoritative vurdering af klimaændringerne, idet den indeholder en gennemgang af relevante emner ud fra et integreret videnskabeligt, teknisk og socio-økonomisk perspektiv samt en opfordring til at trække på disse oplysninger i forbindelse med udarbejdelsen af nationale politikker for klimaændringer;

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«: P6_TA(2007)0537.

Torsdag, den 31. januar 2008

7. beklager, at det ikke var muligt at få utvetydige videnskabelige henvisninger i Bali-handlingsplanen i forbindelse med de nødvendige reduktioner af drivhusgasser; glæder sig dog over, at Kyoto-protokollens parter har anerkendt, at det er nødvendigt at opnå reduktioner i størrelsesordenen 25-40 % i forhold til 1990 i de industrialiserede lande som en gruppe inden 2020;
8. erindrer om, at industrilandene, herunder dem, der endnu ikke har ratificeret Kyoto-protokollen, bør spille en førende rolle for at løse problemerne med klimaændringer på globalt plan og forpligte sig til at reducere deres emissioner med mindst 30 % inden 2020 og 60-80 % inden 2050 i forhold til 1990-niveaue;
9. glæder sig over den konstruktive indstilling til forhandlingerne, der blev udvist af hovedparten af udviklingslandene, samt, hvad angår bæredygtig udvikling, deres engagement i at træffe afdæmpningsforanstaltninger, som er tilpasset de enkelte lande, og som støttes og muliggøres af teknologi, finansiering og kapacitetsopbygning, på en målbar, rapporterbar og verificerbar måde;
10. understreger, at alle udviklingslande har ret til bæredygtig, økonomisk udvikling; påpeger, at EU og industrialiserede tredjelandslande skal hjælpe udviklingslandene med at udvikle bæredygtige teknologier;
11. erindrer om, at det ikke er muligt at opnå troværdighed og effektivitet i den globale indsats, uden at samtlige involverede parter yder en kraftigere, målbar, rapporterbar og verificerbar indsats;
12. mener, at der som forudsætning for en vellykket international klimapolitik må findes en retfærdig løsning;
13. mener, at man som en nyskabelse i forhold til Kyoto-protokollen bør lade udviklingslandenes forskellige situation afspejle sig i de forpligtelser, der indgås, og at vækstlandene bør acceptere begrænsninger af deres emissioner i overensstemmelse med deres udviklingstrin, de forskellige sektors vægt i deres økonomi, deres emissionsreduktionspotentialer samt deres tekniske og økonomiske formåen;
14. mener, at der er plads til nyskabelse i forhold til mekanismerne i den eksisterende Kyoto-protokol, hvad angår forskellige former for forpligtelser og målsætninger for udviklingslande og vækstlande, således at sådanne forpligtelser bliver forenelige med hvert enkelt lands behov og formåen, forudsat at de er målbare, rapporterbare og verificerbare;
15. glæder sig over beslutningen om at iværksætte et program for arbejde med metodologiske emner vedrørende en række politikker og positive incitamenter, der har til formål at reducere emissionerne fra skovrydning og skovdød i udviklingslande, og hvor der på en afbalanceret måde tages hensyn til de mange forskellige funktioner og fordele ved skove set i forhold til biodiversitetsværdier, økosystemers funktionsmåder og lokalsamfundenes subsistensmuligheder; glæder sig også over, at parterne opfordres til at støtte kapacitetsopbygning, yde teknisk bistand og at iværksætte foranstaltninger, herunder pilotprojekter, med henblik på at beskæftige sig med incitamenterne til skovrydning og behovet for at støtte bæredygtig anvendelse af naturens ressourcer;
16. glæder sig over beslutningen om at forvalte tilpasningsfonden på en effektiv og gennemsigtig måde, hvilket sikrer, at den kan blive funktionsdygtig på et tidligt tidspunkt i den første af Kyoto-protokollens forpligtelsesperioder;
17. glæder sig over beslutningen om at iværksætte et strategisk program med henblik på at øge investeringsniveauet for udvikling, overførsel og anvendelse af både afdæmpnings- og tilpasningsteknologier i udviklingslandene og over, at ekspertgruppen for teknologioverførsel har fået tildelt den opgave at undersøge faldgruberne og barriererne for anvendelsen af og adgangen til finansieringskilder;
18. er af den opfattelse, at forskning, udvikling og demonstration af mere effektive og mindre bekostelige energiteknologier bør have høj prioritet; opfordrer til nært samarbejde mellem regeringerne, industrien, forskningsverdenen og civilsamfundet;

Torsdag, den 31. januar 2008

19. mener, at næste konference/møde mellem parterne, som afholdes i Poznan, bør fokusere på udviklingslande, og insisterer derfor på, at der gøres en ihærdig indsats for at opnå reelle fremskridt hvad angår incitament, herunder markedsbaserede instrumenter, til at undgå skovrydning og til at fremme bæredygtigt skovbrug, finansiering af tilpasningsforanstaltninger samt forbedring af overførsel og anvendelse af rene teknologier til/i udviklingslandene;
20. opfordrer til, at der udvikles betydelige og forudsigelige finansielle instrumenter inden for rammerne af EU's politikker, for at hjælpe udviklingslandene med at tilpasse sig følgerne af klimaændringer og at reducere drivhusgasemissionerne samt skovrydningen og skovforringelsen; erindrer om behovet for en bedre, kritisk overvågning af den virkelige effekt af eksisterende og kommende klimarelaterede finansielle instrumenter på udviklingslandene; mener, at mekanismen for bæredygtig udvikling bør reformeres, således at dens potentiale kan udnyttes fuldt ud i forpligtelsesperioden 2008-2012;
21. understreger, at det er nødvendigt, og at det haster, at få gjort EU's udviklingspolitik og -bistand mere »grøn«, og at den bør gennemføres uden at være i modstrid med EU's politik på miljø- og klimaændringsområderne; beklager, at der kun meget langsomt gøres fremskridt på dette område, og opfordrer EU's ledere til at gøre afdæmpning af og tilpasning til klimaændringerne til nøgleprioriteter inden for EU's politikker for udviklingssamarbejde;
22. understreger, at industrilandene for at bevare Bali-handlingsplanens troværdighed så hurtigt som muligt skal indgå klimapartnerskabsaftaler med større vækstlande som Kina og Indien med henblik på at fremme et nært samarbejde om reform af energipolitik, kapacitetsopbygning, støtte til investeringer i energieffektivitet og teknologi med lav kulstofemission;
23. beklager, at det ikke var muligt at få en klar henvisning til behovet for at ens om bindende reduktioner af emissioner i luftfarts- og søfartstransport; bemærker, at Bali-mandatet ikke udelukker bindende foranstaltninger for luftfarts- og søfartstransport; gentager sin opfordring til at inddrage emissioner fra luftfarts- og søfartstransport i de internationale forpligtelser til at opnå drivhusgasreduktioner for perioden efter 2012 i UNFCCC-regi, da Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) og Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) har vist sig ikke at være effektive til at behandle dette spørgsmål;
24. understreger vigtigheden af at sikre, at alle større sektorer inden for international handel bliver involveret i samtlige globale klimaforpligtelser og -målsætninger med henblik på at sikre, at det globale mål for klimaændringerne nås, og at global konkurrenceforvridning undgås;
25. opfordrer til, at EU's politik for biobrændstoffer hurtigst muligt revideres med særlig vægt på hvert enkelt biobrændstofs levetids-bæredygtighed vurderet på baggrund af deres reduktion af drivhusgasemissioner; understreger, at strategier for udvikling og indførelse af biobrændstoffer som en energimulighed fuldt ud bør tage hensyn til og sikre mod eventuelle dermed forbundne negative miljømæssige, sociale og økonomiske følger; opfordrer derfor Kommissionen til at foreslå håndfaste standarder og klare kriterier for produktion af biobrændstoffer;
26. understreger, at Parlamentet ser frem til den rapport, som Det Europæiske Råd på sit møde i Bruxelles den 21-22. juni 2007 anmodede Kommissionen og den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik om at udarbejde om klimaændringernes konsekvenser for internationale sikkerhedsspørgsmål; understreger, at der bør lægges særlig vægt på kerneområder som afdæmpning, tilpasning og integration af klimaændringer i samtlige politikker, da klimaændringer kan udgøre en betydelig faktor til destabilisering af de fattigste lande;
27. insisterer, vel vidende at det vil udgøre en kolossal udfordring for de kommende forhandlinger, på, at klimapolitikken skal være en kerneprioritet og et kerneelement i alle EU's eksterne relationer med tredjelande, regionale konventioner og økonomiske organisationer; opfordrer derudover de fire formandskaber (Slovenien, Frankrig, Den Tjekkiske Republik og Sverige) i 2008 og 2009 til at informere Parlamentet om deres mål for klimapolitikken samt til regelmæssigt, sammen med Kommissionen, at rapportere om udviklingen i forhandlingerne;

Torsdag, den 31. januar 2008

28. opfordrer Kommissionen til, så længe der ikke er nogen fælles spilleregler, at undersøge industriens muligheder for at øge sit økonomiske potentiale ved at udvikle en innovativ »klimavenlig« industri; opfordrer derfor til, at det i WTO-regi overvejes at træffe midlertidige foranstaltninger til fremme af fremstilling og eksport af klimavenlige produkter og innovativ teknologi;

29. opfordrer Kommissionens relevante stående og midlertidige udvalg og delegationer til at arbejde snævert sammen om klimaændringssspørgsmål, for således at sikre en sammenhængende og koordineret indsats med henblik på at nå klimaændringsmålene på alle politikområder, dvs. miljø, industri, energi og transport, landbrug, forskning og udvikling, og især handel og investeringspolitik, samt i forbindelse med andre initiativer; opfordrer til, at klimaændringssspørgsmål regelmæssigt tages op i de interparlamentariske delegationer og inden for rammerne af den transatlantiske lovgivningsdialog;

30. anerkender, at troværdigheden i EU's forhandlinger afhænger af, at der opnås positive resultater af Europas egne reduktionsbetræbelser, og af, at der udvikles og overføres teknologier med lav kulstofemission til andre lande; opfordrer derfor til vedtagelse på alle niveauer — lokalt, nationalt og europæisk — af politikker og foranstaltninger, der kan sikre, at EU selv opnår reduktioner i drivhusgasemissionerne på mindst 30 % i forhold til 1990-niveauet inden 2020 under forudsætning af, at andre industrilande forpligter sig til lignende reduktioner af drivhusgasemissioner, og at de økonomisk mere fremskredne udviklingslande yder et bidrag, som står i forhold til deres ansvar og respektive formåen; anerkender den forpligtelse, som EU — uanset udfaldet af en global aftale for perioden efter 2012 — har accepteret til at reducere drivhusgasemissionerne med mindst 20 % i forhold til 1990-niveauet inden 2020; opfordrer til vedtagelse af politikker og foranstaltninger, som støtter, at der både på nationalt og europæisk plan anvendes flere midler på forskning og udvikling samt innovation inden for området reduktion af drivhusgasemissioner;

31. opfordrer EU til at udnytte sin magt og indflydelse som en betydelig aktør på den internationale scene og som partner med udviklingslandene til at indføre sammenhængende klimaændringsmål på internationalt plan;

32. understreger det historiske ansvar, som hovedsageligt industrialiserede lande har som de største producenter af drivhusgasser, og opfordrer dem derfor til at påtage sig større forpligtelser til at undgå og begrænse naturkatastrofer og social uro, som vil være en følgevirkning, medmindre den globale opvarmning begrænses;

33. noterer sig USA's regerings initiativ til at indkalde verdens største udledere af drivhusgasser til yderligere fem møder; opfordrer Kommissionen og de berørte medlemsstater til at gøre deres deltagelse afhængig af, at værten stiller konkrete forslag om mål for emissionsreduktioner på kort sigt, som er i overensstemmelse med UNFCCC's mål; opfordrer verdens største udledere af drivhusgasser til at koordinere deres indsats med UNFCCC's indsats;

34. bemærker, at ovennævnte konference/møde mellem parterne i Poznan finder sted samtidig med Det Europæiske Råd; opfordrer Rådet til at ændre mødetidspunktet for Det Europæiske Råd med henblik på at gøre det muligt for stats- og regeringscheferne at deltage i COP/MOP og at sikre, at COP/MOP får regeringernes fulde opmærksomhed;

35. er overbevist om, at det, såfremt ovennævnte mål skal nås, vil være nødvendigt at involvere medierne, hvis rolle vil være af vital betydning for at skabe den nødvendige bevidsthed i offentligheden om de klimaændringer, som kommer på kort og mellemlang sigt;

36. tror, på linje med hvad blev drøftet på Bali-konferencen med parlamentsrepræsentanter fra hele verden, at Europa-Parlamentet kan og bør spille en vigtig rolle som koordinator af et permanent interparlamentarisk forum om klimaændringer; opfordrer derfor sine egne relevante organer til at overveje denne mulighed;

37. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og sekretariatet for FN's rammekonvention om klimaændringer med anmodning om, at den bliver fremsendt til alle konventionens parter, der ikke er EU-medlemsstater, og til de observatører, der er nævnt i konventionen.